

IN MEMORIAM

MEENUTADES ILME MESIPUUD

6. 07. 1926 – 15. 09. 1998

Mõningaid eluloolisi andmeid Ilme Mesipuu isiklikust toimikust TÜ personaliosakonnas.

Sünd ja vanemad: 6. juulil 1926 Tartus, isa laevakapten, ema kodune, isa hukkus Leningradi blokaadis.

Hariduskäik: Tartu linna 6. algkool, Tartu Kaubanduskeskkool 1940–1943.

Teenistuskäik:

III 1944 – VIII 1944 — Kallaste linnavalitsuse praktikant,
XI 1944 – XI 1948 — Tartu kaubastu kaadrite osakonna inspektor,

XII 1948 – IV 1949 — ENSV TA Raamatukogu ajutine töötaja (tööpaigaga Tartus ülikooli raamatukogus),

15. V 1949 – 31. I 1993 — ülikooli raamatukogus (ametisse määramisi: 15. V 1949 — raamatukoguhoidja, 1. II 1952 —

vanemraamatukoguhoidja, 16. X 1976 — pearaamatukoguhoidja, 16. XI 1982 — operaator, koondatud alates 01. II 1993).

Iseloomustusest: kohusetundlik, töökas, korrektne, viisakas, abivalmis, lugejatega suhtlemisel tähelepanelik; tagasihoidlik, aus, resoluutne. Olnud NLKP algorganisatsiooni sekretäri asetäitja.

* * *

Inimestest, kes meie hulgast on lahkunud, jäävad alles andmed arhiividesse ning muljed ja mälestused. Elatud elud mahuvad vaid nappidesse ridadesse, eripalgetest meenutustesse.

Ilme Mesipuu oli minu esimene ülemus esimesel töökohal raamatukogu erifondi osakonnas pärast ülikooli lõpetamist 1979. aastal. Ja kuigi ma juba enam ammu ei tööta erihoius, olen raamatukogule truuks jäänud tänase päevani. Üks olulisemaid põhjusi selles on kindlasti meeldiv algus, milles oli väga suur roll ka Ilmel.

Ma ei ole pädev hindamaks Ilme rolli erihoiuosakonna juhatajana. Oskan vaid öelda, et kui raamatukogutöötaja oli ta äärmiselt kohusetundlik ja töökas, ka põhimõttekindel, kui olukord seda nõudis. Ta oli sajabrotsendiliselt usaldusväärne oma tegudes ja lubadustes, enesekriitiline, kahtlemata väga kompetentne oma töös, olles seotud Tartu Ülikooli Raamatukoguga üle neljakümne aasta. Ma arvan, et vaikselt ja talle omasel tagasihoidlikul moel tegi ta erifondis lugejate heaks rohkem, kui seda ehk lubasid reeglid ja ettekirjutused.

Võin kindlalt öelda, et olen oma elus kohanud väga vähe nii häid ja altruistlikke inimesi kui Ilme. Tahaksin eraldi välja tuua mõned tema iseloomomadused.

Kõigepealt sõbralikkus ja delikaatsus. Ilme oskas osakonnas luua meeldiva ja pingevaba töökeskkonna ning sõbraliku ja ühtehoidva pere. Tema suhtumine kolleegidesse ja sõpradesse oli imetlusväärne. Ta oskas märgata nii lähedaste kolleegide rõõmu kui kurbust ning oli alati valmis delikaatselt aitama. Meeles püsisid mitte ainult kolleegide sünnipäevad, vaid ka nende pereliikmete omad. Kuna tal endal kahjuks lapsi polnud, siis suhtus ta suure soojusega sõprade ja kolleegide lastesse ning elas nende käekäigule kaasa.

Tahaksin kindlasti rõhutada ka tema uudishimulikkust ja avatud suhtumist maailmasjadesse. Ilmega oli väga mõnus elust-olust rääkida. Eriti sümpaatne oli see, et ta kunagi ei kippunud kedagi ega midagi lahterdama, vaid aktsepteeris rahulikult ka teistsuguseid arvamusi. Tolerantsus ja püüd mõista iseloomustasid kogu tema ellusuhtumist.

Üks iseloomujoon väärrib Ilme juures kindlasti eraldi äramärkimist — see oli äärmine tagasihoidlikkus. Ilme oli alati tagaplaanil, avalik tunnustus ja suuresõnaline kiitus panid teda kohmetuma. Talle meeldis rohkem anda kui saada.

Sõprade ja kolleegide mälestustesse jääb Ilme kui südamlilik, aga samas põhimõttekindel inimene. Ta ei vahetanud oma suhtumisi vastavalt sellele, kustpoolt tuul puhus, vaid elas südametunnistuse järgi, mis lubas tal inimesi mõista ja armastada.

Marvi Pulver